

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

GOSPODARSTVO.

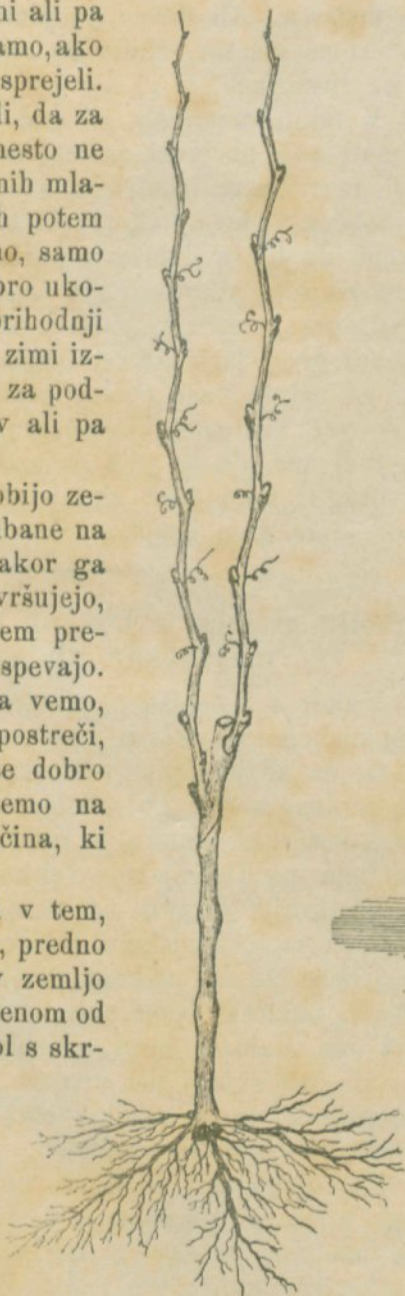
Kako dobimo lepe krónine korenine na pogrubani zeleno cepljeni trti?

Za zeleno cepljenje trt pustimo spomladi na divjaku, ko trta požene, po več, t. j. 3—4 najlepših pognankov, katere v jeseni, po zimi ali pa zgodaj spomladi pogrubamo, ako so požlahtnitev dobro sprejeli.

Čestokrat se prigodi, da za grubanje na stalno mesto ne rabimo vseh požlahtnenih mladik. V tem slučaju jih potem med vrstami pogrubamo, samo v ta namen, da se dobro ukoreninijo in da jih v prihodnji spomladi ali pa že po zimi izkopljemo ter porabimo za posaditev, novo nasaditev ali pa za prodajo.

Skušnja uči, da dobijo zeleno cepljene trte pogrubane na tak priprost način, kakor ga naši vinogradniki izvršujejo, slabe korenine, ki potem presajene prav slabo uspevajo. Zato je zelo važno, da vemo, kako je pogrubanicam postreči, da se kolikor mogoče dobro ukoreninijo. To dosežemo na dva prav priprosta načina, ki ju tukaj navedemo.

Prvi način obstoji v tem, da se cepljene mladike, predno jih pogrubamo, t. j. v zemljo položimo, pod vsakim členom od cepljenega mesta nizzdol s skrhano vrtno žago sem in tja nekoliko ranijo do tako imenovane „kambijalne“ plasti. Iz nastalih majhnih ran zažene po mladiki v zemlji neka belemu siru ali karfijolu podobna snov, ki se imenuje „kalus“, ki ima to lastnost, da na mladikah nastale rane v zemlji zaceli in ob enem požene mnogo krasnih koreninic, kar je velike važnosti za prihodnjo trto.

Podoba 2.

Podoba 1.

Drugi priprosti način, s katerim se pri pogrubanih trtah doseže lepe korenine, je pa ta-le:

Kadar trto odkopljemo, da jo položimo v jarek, tedaj odberemo najprimernejše cepljene mladike, njih lub pa pod cepljenim mestom sem in tja ranimo do kambijalne plasti s skrhano vrtno žagico. Na to jih pripognemo na tla in h kolu privežemo. Ostale cepljene mladike, ki naj se le ukoreninijo za 40—45 cm. pod cepljenim mestom, t. j. pod bunkico ali kolenčkom, z drobno železno žico dvakrat na tesno ovijemo, (pa ne tako na tesno, da bi žica lubad prerezala. Prav dobro nam služijo za to vezalne klešče. Žica za podvezanje mladik naj bo tanka, t. j. taka kakoršno rabimo za etikete navezovati in ista naj je pocinjena. Z žico ovite cepljene mladike položimo potem v jarek, da se pogrubajo tako globoko, da pridejo podveze le za 20—25 cm pod površino zemlje; kajti v tej globočini se vsled solčne gorkote in lažjega pristopa zraka korenine najlepše razvijejo. Dobro je, ako denemo okoli obveze v zemlji še za pergišče peska (svišča) ali vsaj rahle zemlje, kajti ona vpliva kaj ugodno na razvijanje korenin.

Kako se cepljena mladika z žico veže, to nam kaže pridejana podoba št. 1.

V prihodnji spomladi ali po zimi izkopljemo tako pogrubano trto, katero imenujemo tudi prigrubanico, ter jo odrežemo tik starega lesa, t. j. tik stare, v zemlji pogrubane trte. Na izkopani prigrubanici odrežemo ves les pod podvezo in tako dobimo potem trto, kakoršno nam kaže podoba 2.

Na popisani način dosežemo s prigrubanjem zeleno cepljenih mladik prav močno ukoreninjene trte, ki potem presajene prav dobro uspevajo. Anton Globelnik.

Dobra mlekarska posoda.

Za snažno dobivanje in ravnanje z mlekom je treba pripravne posode. Taka posoda naj se lahko snaži in bodi izdelana iz trpežnega blaga. Najbolj se hvali in rabi posoda iz močno pocinjene železne pločvine. Taka posoda je še najbolj trdna in najbolj

snažna. Zaraditega so se je poprijeli povsod, kjer količkaj drže na snažno delo.

Iz dobro pocinjene železne pločevine se dandanes izdelujejo kabelce (žehtarji, golide), latvice, sita, posode za prenašanje mleka itd. itd.

Pri nas so še močno v navadi lesene kabelce. Te kabelce so sicer trpežne ali niso tako snažne. V luknjice in raze lesa lahko zaidejo ostanki mleka, ki tam kisajo. Taka posoda postane zaraditega večkrat kislastega ali zatohlega duha. Zato je pa treba pri lesenih kabelcah posebno pozornega snaženja in skrbnega sušenja, da ostanejo snažne in dobre. Če ne, se kmalo vgnezdijo nesnaga, ki dela mleko neokusno in slabo.

Veliko bolj snažne so kabelce iz močno pocinjene pločevine. Res da so dražje, ali za to so tudi bolj trpežne in bolj snažne. Kabelca, ki drži 5 litrov, stane 3 K 50 h; dobe se pa tudi take, ki drže po 8 in 10 litrov (podoba 1).

Podoba 1.

Lončene latvice so dobre in snažne, če so dobro glazirane. Lončene latvice so res posebno pripravne za kisanje mleka in za topljenje mleka, kakor je pri nas v navadi. Ali resnica je, da so malo trpežne in da niso vselej tako snažne, kakor bi morale biti. Zato se tudi latvice iz močno pocinjene pločevine najbolj hvalijo (podoba 2). Take latvice so najbolj snažne in najbolj trpežne. Latvice iz pocinjene pločevine se dobe v velikostih od 2 litrov do 8 litrov. Latvica, ki drži 2 litra, stane 82 h.

Podoba 2.

Nova mlekarska posoda iz močno pocinjene pločevine se pripravi s tem za rabo, da se omije z vročo vodo, v kateri se raztopi nekoliko navadne sode. Na ta način postane posoda takoj okusna in dobra. —r—

Kdo naj skrbi za rejo potrebnih mrjascev?

Reja mrjascev je za napredek prašičjereje največjega pomena. Kjer je dosti mrjascev, se da reja plemenih svinj vpeljavati, razširjati in izboljšavati, kjer jih pa manjka, tam pa trpi vsa reja. Dejstvo je, da se je z dobrimi mrjasci povzdignila prašičjereja že po mnogih krajih, dočim zastaja in ne more naprej, kjer manjka mrjascev. — Kako pa je pri nas s to zadevo? Pri nas je reja mrjascev po mnogih krajih še silno pomanjkljiva in slaba. Ne le, da jih manjka, ampak redijo se tudi take živali, s katerimi se ne da nič prida doseči. Po nekaterih naših krajih jih pa sploh manjka, tako da se gospodarji pri najboljši volji ne morejo pečati z rejo plemenih svinj. Po krajih, kjer bi bila reja plemenih svinj umestna in potrebna, imamo cele vasi, kjer je reja plemenih svinj nemogoča iz enostavnega vzroka, ker manjka potrebnih mrjascev.

Iz tega dejstva pa izvirajo tudi nasprotne neprilike. Kjer ni mrjascev, tam ne more biti reje plemenih svinj; kjer pa teh manjka, tam se tudi reja mrjascev ne izplača. Če je n. pr. v celi obsežni okolici le deset svinj, kdo pa naj redi mrjasca? V takih slučajih se

nobenemu gospodarju ne izplača držati mrjasca. Tako vidimo, da iz ene neugodnosti prihaja druga, in to v krajih, kjer bi se ob majhni brigi prizadetih gospodarjev lahko izplačala reja plemenih svinj in reja mrjascev. V takih okoliščinah nastane pač opravičeno vprašanje, kako naj se vpelje reja mrjascev in kdo naj skrbi za to? Kratek in točen odgovor bi bil: Tisti, ki jih rabijo! Toraj naši svinjerejci! Dasi je ta odgovor na prvi pogled samo ob sebi umeven, vendar se ne da v naših razmerah lahko izvesti. Res je, da bi morali naši svinjerejci sami skrbeti za potrebne mrjasce, in ko bi imeli količkaj smisla za skupno in vzajemno delo, bi se dala taka reja hitro in lahko vpeljati. Ali našim gospodarjem manjka potrebnega zanimanja za take skupne zadeve in manjka tiste resnobe, ki bi bila potrebna v takih slučajih. — Če ni mrjasca v celi okolici, potem se gospodarji med seboj pritožujejo in zabavljajo, ne store pa ničesar, da bi se odpomoglo takim nedostatom. Po naših svinjerejskih krajih bi morala imeti vsaka večja vas z okolico svojega mrjasca. Ali danes ga nima. Mrjascev manjka, a ne stori se ničesar. Kako pa naj reja napreduje, kako naj se razširja?

V takih razmerah je pač treba, da se začnejo zanimati naši občinski zastopi za stvar in da oni skrbijo, da se te razmere izboljšajo, saj je reja mrjascev ravno tako občna zadeva kakor reja bikov, samo s tem razločkom, da bi se dalo za rejo mrjascev lažje kaj storiti, kakor za rejo bikov. Reja mrjascev se da lažje vpeljavati, ker je cenejša, pa tudi zaraditega, ker je lažje pridobiti gospodarja za rejo mrjasca kakor za rejo bika. Zato pa naj bi naše občine posvetile tudi tej stvari nekoliko več zanimanja in pozornosti in naj bi posredovale tudi one, da se reja mrjascev bolje uredi. Saj se tudi drugod tako dela, ako je prašičja reja tako važna, kakor je za naše kraje. —r—

Jabolko rudeče iz Lož, ali češki panenčki, in mašanekar, ali gambovec.

Kakor v dolenskem vinarstvu, tako je bila tudi v dolenskem sadjarstvu ena največjih dosedanjih napak ta, da se je gojilo večinoma le slabe, kakor pravimo, ordnar sorte. To posebno med jabolki. Čast dolenski voščenki, katera je res izborna sorta, in le žal, da ni ona po Dolenskem veliko bolj razširjena, kajti v dostih krajih jo niti ne poznajo. Razun voščenke imamo pa na Dolenskem čudovito malo res žlahtnih sort jabolk že od nekdanj razširjenih, in ti so razni kosmači, tafelček, čebulinke ter le sem ter tje še kaka druga res žlahtna sorta. Veliko preveč je pa še le malo ali kar skoraj nič vrednih takozvanih zmik (pravilno ozimik) in pa sladkih sort jabolk, katera nimajo pač nikake trgovske vrednosti.

Kmetijska šola na Grmu smatrala je za svojo prvo nalogo v vinogradstvu to, da je začela ptuje žlahtne sorte upeljati, jih skusiti, ter po skušnji priporočavati. To je storila tudi gledé sadja. Zasadilo se je na Grmu velik sadovnjak samih jablan, ne veliko manjši tudi v Cerovcih pri Smolinivasi. Zasadilo se je na Grmu pa tudi sadovnjak hrušk. V vsakem sadovnjaku zastopane so bile razne žlahtne ptuje in tudi domače sorte. Sadovnjak hrušk, izsekalo se je pred par leti že popol-

noma, in hruške nadomestilo se je z jablanami. Zdaj sta toraj na Grmu dva nova jabolčna sadovnjaka, eden v boljši južni, drugi v slabši, burji razpostavljeni valoviti severni legi. Hruškini sadovnjak izsekalo se je zato, ker ni podnebje hruškam, in to že celó žlahtnim, nikakor ugodno. Veliko preostra zima je za nje, posebno jim škodujejo pa še spomladanji mrazovi. Posledica enega in drugega je pa ta, da hruškovo drevje niti rasti noče, ker vedno pozebava, tem manj hoče pa seveda roditi. Jablane tudi nikakor tako ne rastejo in rodijo kakor bi bilo želeti, pa vendar rastejo in rodijo še sprejetno. Med 25. sortami raznih žlahtnih sort jabolk obnaša se glede rodovitosti še najboljše sorta, kateri pravimo rudeče jabelko iz Lož, ali pa češki panenčki. Takoj za to gre pa v istem smislu pohvaliti štajerski mašanekar, ali kakor mu v ljubljanski okolici in tudi na Gorenjskem pravijo — gambovec.

Prvemu pravimo rudeče iz Lož zato, ker ga je pisatelj teh vrstic v Ložah pri Vipavi, na posestvu graščaka Jožefa Mayerja do dobrega spoznal ter potem v drevesnici na Slapu, in poznejši v drevesnici na Grmu v obilni meri pričel pomnoževati ter ga tako širiti. Češki panenčki pravijo mu pa na Češkem, kjer je tej sorti gotovo prvotna domovina. To ime pomeni v našem jeziku toliko, kakor „češki gospodki“. Rodovitost te sorte uvrstiti se mora pač v prvi razred, kajti ako druge sorte prav nič ne obrode, obrodi ona vendar vsaj kaj malega, in ako pa druge le kaj malega obrode, obrodi ona že jako obilno. Tako n. pr. so letos jabolka le slabo obrodila, drevje rudečega jabolka iz Lož je bilo pa prav polno. Okusa in duha so pa ta jabolka že kar osupljivo dobrega in njegovo meso se v ustih kar razstopi. Letos se je pojavila pri tej sorti pa še neka lastnost, katere ni nikakor podcenjevati, in ta je — njena jabolka niso piškava. Med tem ko je bila pri letošnjih jabolkih drugih sort piškavost tako velika, da je bilo nepiškavo jabolko le težko dobiti, je bilo piškavo jabolko rudečega iz Lož, velika izjema. Da ni to jabolko debelo, ampak le bolj drobno, in to že celó kadar močno obrodi, je pa resnica, kakor je resnica tudi to, da se drže jabolka k večjemu do konca novembra. Vzlic naštetim njegovim slabim lastnostim je pa ta sorta vendar jako priporočljiva in le želeti je, da bi se po Dolenjskem močno razširila. — Takoj druga, vse priporočitve vredna sorta jabolk za dolenjske podnebne razmere, je pa odločno štajerski mašanekar ali gambovec. Tudi ta obrodi kaj obilo, ako druge sorte le malo ali celo nič ne obrode, in njegovo jabolko je jako dobrega okusa. Mašanekar ima pa še to veliko, pač visoko cenljivo prednost, da se obdrži noter do velike noči. Žal, da debelim jabolkom pa tudi ni prištevati njegov sad, pri vsem tem je pa vendar jako priporočljiva sorta.

—1—

Poskus gnojitve s Tomasovo žlindro in z razklejeno kostno moko.

Z ozirom na prepir po naših listih o vrednosti razklejene kostne moke v primeri s Tomasovo žlindro bo gotovo večini kmetovalcev ustrezno, če slišijo tudi glas praktičnega gospodarja, ki odda svoje mnenje na podlagi svojih izkušenj.

Tudi jaz sem bral priporočanja obeh imenovanih gnojil za travnike, zato sem se odločil, da sam naredim večji poskus, in sicer primerjevalnega, kajti le tak more imeti dejansko pa tudi znanstveno vrednost; kajti da bi kostna moka prav nič ne učinkovala, nad tem še dvomil nisem, pač pa se mi je šlo za to, da doženem, katero gnojilo je dobičkonosnejše, in to je slednjič za nas praktične kmetovalce edino odločilni moment.

Leta 1905. sem naredil tri poskuse, in sicer dva z gnojitvijo samo s žlindro, oziroma samo s kostno moko, in enega z mešanjem teh dveh gnojil.

Za prvi poskus sem odločil polovico travniške parcele ki sem jo pognojil z 20 kvintali 18% žlindre in s 4 kvintali kalijeve soli. Vsa množina teh gnojil je stala 178 K 60 h. Uspeh te gnojitve je bil prav dovoljen.

Za drugi poskus sem vzel drugo polovico prej omenjenega travnika, in so bile torej vse talne in podnebne razmere do pičice enake. Na ta del travnika sem raztresel 20 kvintalov razklejene kostne moke in 4 kvintale kalijeve soli. Ti gnojili sta stali 262 K 80 h. Gnojilni uspeh na tej parceli je bil zelo slab.

Ker sem bil naročil 25 kvintalov kostne moke in mi je torej od omenjenih poskusov ostalo še 5 kvintalov, sem naredil tretji gnojilni poskus na manjši parceli, in sicer sem raztresel pet kvintalov kostne moke, tri kvintale 18% Tomasove žlindre in dva kvintala kalijeve soli. Ta gnojila so me stala 99 K 94 h. Uspeh tega gnojenja je bil srednji, in če je sploh bil še nekako dovoljen, gre ta boljši uspeh z ozirom na poprej popisana poskusa prav gotovo na rovaš Tomasove žlindre.

Iz teh izvršenih poskusov je za mojo osebo dognano, da kostna moka za gnojenje travnikov daleč zaostaja za Tomasovo žlindro, oziroma je neporabna, ne zato, da ne bi kazala kaj učinka, temveč zato, ker uspehi v nikaki primeri s stroški. Jaz toraj na podlagi praktične izkušnje z mirno vestjo trdim, da se pri nas v Vipavski dolini razklejena kostna moka ne sponaša.

Karol Maier,
graščak v Ložu pri Vipavi.

Politični pregled.

21. decembra minolega leta ob polu 12. uri ponoči je vsprejela tudi gosposka zbornica volivno preosnovo. Nekatere težkoče se poravnajo prve dni januarja, tako da bo gotovo ta mesec še volivna preosnova dobila najvišje potrjenje in postala zakon. Velmožje gosposke zbornice so sicer kazali zobe in ropotali, a na vse zadnje so se le udali in storili, kar je hotelo ljudstvo in cesar. In tako bomo imeli meseca majnika nove volitve za državni zbor.

Zadnjič smo poročali na kratko, da je nemški cesar razpustil državni zbor. Naj povemo o tej stvari kaj več! — Nemška vlada je hotela, da dovoli zbornica novih vojakov in pa nad 30 milijonov kron za to, da bo mogla zatirati in do krvi odirati zamorce v Afriki. Katoliški centum (nad 100 poslancev) in soc. demokrati (kakih 80) pa so dejali: ne boš! In niso dovolili, da bi se ljudski denar zapravljal tako po ne-

potrebem ter silili njih sinovi v nespametno vojsko, ki že vojska več ni, ampak čisto navadno klanje. Cesarja je to tako jezilo, da je poslal poslanca domu, baje celo z žaljivimi besedami! Nove volitve bodo 25. t. m. Hud boj čaka katoliško stranko, a ni se bati, slavno bo zmagala, saj morajo ljudje vendar sprevideti, da se je resno potegnila za ljudske koristi ter ne trpi, da bi kak vladar delal z denarjem in vojaki, kakor se ravno njemu zljubi.

Na Francoskem divja „kulturni boj“ dalje. Vlada je mislila, da se ji bodo francoski katoličani kar na slepo udali in pripoznali krivične postave. A verniki so se pokazali čudovito edine in junaške. Tam pa tam pač kdo ravna po volji vlade in ne uboga papeža, a to so redke izjeme. Splošno moramo reči, da so se francoski katoličani vrlo dobro obnesli takoj pri prvem nastopu. Iz boja nekaj malenkostij: Papeževega odposlanca so kar izgnali iz Francoske ter se polastili vseh njegovih spisov in pisem. Papež se je pritožil pri vladah zoper to nad vse krivično kršenje mednarodnega prava. To je čisto navaden nesramen rop. Škofe in druge duhovnike ter semeniščnike so z vojaško silo izgnali iz bivališč, ki je njih lastnina; škofe, osobito nad 80 let starega pariškega nadškofa, je spremljala velikanska množica ljudij, pripravljena vsak čas udariti, da niso mirili duhovniki. Ustavila jim je vlada tudi vsako plačo ter se polastila vsega cerkvenega premoženja. Sedaj kuje novo postavo, s katero bodo verniki prisiljeni le skrivši po hišah opravljati sveta opravila. Kajti tega papež ne bo dopustil nikdar, da bi se neduhovniki vtikali v bogoslužne stvari ali oni imeli prvo besedo pri tem. Ta bi bila lepa, da bi moral naznaniti mašnik gosposki, kdaj bo pridigoval, maševal, spovedoval! Nikdar ne! Cerkev da raji premoženje in vse dragocene hiše božje, nego da bi za las odstopila od svojih pravic. Najlepše pa je to, da se vlada pritožuje: papež nam je vsilil boj, mi vendar hočemo mir. To je pač lopovska hinavščina!

Na Ruskem se spet večkrat čuje o napadih in pobojih in umorih, revolucija se je le potajila, a premagana ni. — Na smrt so obsodili admirala Nebogatova, ker se je v oni strašni bitki pri Čušini udal Japoncem in tako rešil 3000 ljudem življenje, ko je videl, da mu ni nikakor mogoče zmagati, zlasti ker je imel stare neporabne ladije, zastarele topove in neizurjene mornarje. Naj bi car raji obsodil one velike kneze in višje uradnike, ki so zapravljali državni denar na nečuten način, mesto da bi dali delati nove bojne ladije, to bi bilo bolj prav. Nebogatov je pomiloščen na 10 let težke ječe, to ima za plačilo za svojo človekoljubnost!

LISTEK.

Trije sveti večeri.

II.

Sveti večer.

Pa kje? —

Pavel je sedel z Ido pod božičnim drevesom. Vprvič je bil božič, odkar sta bila poročena, in Ida ga je razveselila in iznenadila z jako lepimi božičnimi darili, tako da se ji ni mogel dovolj ljubko zahvaliti. Kar zasliši hreščeči, osorni glas očetov, plane kvišku, prevrne božično drevesce, mahoma

ugasnejo lučice, v temi je, samo luna lije srebrne žarke — skozi močno omreženo okno ječe.

Bile so sanje, lepe in sladke, a le samo sanje. Ječar je pregledoval posamezne celice, in njegov trdi glas — mož je bil nepopisno nevoljen, da niti sveti večer nima miru — ter rožljanje ključev ga je vzbudilo.

Zleknil se je po trdem ležišču in zastokal. Gole stene so gledale nanj in zijala so mu naproti rujavo pobarvana vrata, okovana, debela, močna. Nasproti postelji mizica, stol, tam za vrati lesena posoda za vodo. Kaka razlika med to opravo in ono mehko, razkošno, lepo v domači hiši! In da se ni zavedal, da je sveti večer, nič ga ne bi spominjalo tega mehkomilega časa.

Pavel se je obrnil na drugo stran, a zaspal ni več, čeprav je trdno mižal, vse zastonj. In misli so se mu porodile v glavi, vstajale, druga za drugo se razvrstile pred njim in mu kazale pot, po kateri je prišel semkaj.

Pobegnivši iz očetove hiše se ni vedel kam obrniti. Podal se je k stricu. Mrko ga je ta pogledal in nerad vsprejel pod svojo streho. Še le ko mu je Pavel obljubil, da bo prosil pismeno očeta odpuščanja, mu je dovolil, da ostane čez praznike pri njem.

In pisal je, res lepo in ponižno prosil odpuščanja. Toda oče mu ni hotel odpustiti, marveč znova ga proklel in mu prepovedal dom. Gotovo, zelo se je bil izpozabil Pavel, ko je svojemu očetu vrgel psovko v obraz, a oče bi bil moral odpustiti, zlasti, ko je videl, da sin obžaluje tako pristržno in resnično. Gospod Zaleski ni poznal meje v svoji jezi. Prepovedal je tudi starejši 27letni hčerki Nežici in celo materi, pisati mu in mu kaj poslati. Da, še dlje je šel v svoji krivici; ko je Nežica enkrat pozabila na mizi pismo, naslovljeno na brata, je pismo odprl, prebral, raztrgal in grdo ozmerjal Nežico. Nežica, sicer jako dobra hči, je težko prebolela to krivico in par dnij je le prav za silo govorila z očetom. Tudi mati se sedaj ni upala prositi za Pavleta ali mu pisati.

Zato se je pa čudno zdelo Pavletu, da na svoja pisma, ki jih je pisal materi in Nežici dvakrat, trikrat, ni dobil odgovora. Žalosten je bil, a potem se ga je lotil obup, ko si je moral reči: „Torej celo mati ne mara zame več, in tudi sestra me je pozabila.“ Neznosna mu je bila ta misel, in trla ga je noč in dan ter mu crpala duševne in telesne moči. Pisal je tudi svoji izvoljenki Ido. A ona mu kratko odgovori, da mu vrne besedo, kajti kaj naj počne z možem, ki nima nič premoženja? Nepopisno ga je pekla ta nezvestoba, pekla tem bolj, ker jo je ljubil odkritosrčno in je vkljub temu ni mogel pozabiti; zmiraj je dejal in jo opravičeval: našuntali so jo, nalagali.

V par dnevih je prišlo vse to, udarec za udarcem, naglo kakor težke deževne kaplje iz hudournega oblaka. Pavle se je komaj zavedal, kako se mu godi. In sedaj ga je odslovil tudi stric: „Dovolj časa sem te pasel in redil. Jutri so sv. trije kralji, pojutrnem odrini.“ Pavle tudi praznika ni počakal več, ampak odšel brez slovesa, v svet, sam nevede kam.

A zdelo se je, da so se polegali viharji. Sreče svit mu je zasijal nenadoma. Dobil je službo poslovojdje pri neki gospodarski zadrugi zunaj na deželi. Dobro se mu je godilo.

Imel pa ni prave družbe. Ker ga je še vedno grozno peklo, kar se je zgodilo sveti večer in potem, da, peklo tem huje čim več je bil sam, si je iskal tolažbe v vinu in družbi. Neveren Pavel sicer ni bil, a ker se mu je v domači hiši godilo predobro, ni prej nikdar čutil potrebe po veri, in mu je bilo versko življenje le neka častitljiva pa potrebna zunanost, kateri se je podvrgel iz navade in z ozirom na druge ljudi. Tak je osobito še postal vsled branja slabih časopisov in veri sovražnih knjig. Zato vera v njem ni pognala globokih korenin, in sedaj, ko bi bil najbolj potreboval njene sladke tolažbe in močne opore, ni znal in mogel tega dobiti v njej. Udal se je pijači. S pijačo je potapljal neljube spomine preteklih dnij v pozabljivost, s pijačo zalival trud in trpljenja sedanjosti, s pijačo pa se približal prihodnji pogubi.

S težko glavo delati in delati pravilno, ni lahko. Zato se mu je vrnila marsikaka nepravilnost. Pijača pa je stala denarja, zlasti ker je napajal celo tovaršijo. No, in potem je šlo skokoma navzdol. Poneverjenje — preiskava — sodba — ječa.

Gospod Zaleski je klel tri dni vkup, da se je kar ogenj kazal, ko je izvedel sramoto svojega sina, pa ni hotel pomisliti, da je bil deloma tudi sam kriv. Mati je žalosti samo jokala, le Nežica je molila, molila neprestano za nesrečnega brata. Imeli so letos sveti večer še bolj žalosten ko lani. —

In nanje je sedaj mislil Pavel, ležeč na trdi jetniški postelji. In mislil je na srečne dneve mladosti v domači hiši, na tiste prelepe božične praznike in pristrčne svete večere, in mislil je, kaj je zadnjo nedeljo dejal jetniški duhovnik v kapeli: „Ali je kateri izmed vas zato tukaj, ker je izpolnoval božje in cerkvene zapovedi?“

V župni cerkvi na griču mogočno in veličastno so se oglasili polnočni zvonovi, mlo in veselo ob enem: „Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.“ Da, Pavel je tudi slišal ta glas in se spomnil teh besed: ali je on dobre, svete volje? ali ima mir v srcu, ali je on kaj pripomogel k slavi in časti Božji?

Zvonovi so peli in peli vedno veseleje, Pavel pa jokal in jokal vedno hujše; v solzah našel je prvič tu v ječi tolažbe, v solzah je zaspal, in sanjalo se mu je, da stojita ob njegovi postelji dva angelja: božični angelj z drevescem v roki, in angelj varuh, v roki knjigo, vso popisano samih Pavlovih grehov. In angelj je s solzami skesanega izgubljenega sina brisal in brisal list za listom ter jih čistil grehov, božični angelj pa je stresal s smrečico in padal je mir v to ubogo, izmučeno srce kakor snežinke po zimi, rahlo in mirno je padal mir v dušo.

Fr. Salezij.

Domače vesti.

Današnji list dobé vsi dosedanji naročniki. Vljudno prosimo, da blagovolé kmalu ponoviti naročitev. Kateri pa so še zaostali s staro naročnino, prosimo za poravnanje. Kdor pa nikakor ne želi biti več naročnik, naj nam takoj prvo številko vrne; šele drugo, tretjo ali celo četrto številko vračati, je nedostojno ter nam redno razpošiljatev izdatno otežkuje. Upravništvo.

(Odlikovanje.) Presv. cesar je podelil gosp. Antonu Pilshofer-ju, c. kr. okraj. komisarju v Novem mestu, zlati zaluzni križec s krono.

(Prestavljen) je g. Ignacij Žust, kaplan v Stopičah, v Horjul.

(Marijanska kongregacija) v Novem mestu bode priredila dne 13. januarja 1907 zabavni večer v proslavo Simona Gregorčiča v dvorani rokodelskega doma z dobro izbranim vspešnim govorom: I. Slavnostni govor. — II. Petje: a) Pogled v nedolžno oko (P. H. Sattner); b) Naša zvezda (Stanko Pirnat); c) Zaostali ptič (Ig. Hladnik); d) Pod trto bivam (A. Nedved). — III. Deklamacije: a) Olijki; b) odlomek iz Joba; obe deklamacije Gregorčičevi. — IV. Igrokaz „Vestalka“. (Ponavljjanje). — Igra „Vestalka“ je drama v petih dejanjih, ki se vrši v Rimu za časa grozoviteža cesarja Nerona. „Vestalka“ proslavlja v krasnih podobah in ginljivih prizorih krščansko mučeništvo in versko navdušenost ravno o času preganjanja kristjanov. — Spominjamo se še, da je bila ta igra krona vseh iger naše kongregacije. Tembolj se tedaj veselimo, da jo bomo lahko še enkrat videli in vnovič občudovali gledališko spretnost naših vrlih diletantinj. Sploh pa pričakujemo, da nam bode ves zabavni večer s svojim izbornim programom nudil zopet v vsakem oziru vžitka v polni meri. — „Kostumi šo krasni, jezik igre gladek, prednašanje igralk izvrstno in razumljivo, a vsebina igre polna globokih resnic“ — tako smo sodili prvič in prepričani smo že naprej: da bomo sodili drugič. Ker pa vsi slovenski časniki pozivljejo vse zavedne Slovence, naj donšajo po svoji moči prispevke za spomenik Simon Gregorčiča, odzvati se hoče tudi novomeška Marijina kongregacija temu povabilu. Namenila je za omenjeni spomenik del čistega dobička tega zabavnega večera. In to naj bode dovolj močan klic in dosti prijazno vabilo na vso zavedno slovensko narodno občinstvo iz mesta in okolice, da se te zabave vdeležiti blagovole v najobilnejšem številu.

(Naš rojak) c. kr. polkovnik in poveljnik domobranskega pešpolka Rzeszów št. 17 Janez Pregelj, rodom iz

Sv. Križa pri Litiji, je s 15. grudnom 1906 na lastno prošnjo stopil v stan umirovljenja. — Pri tej priliki podelil mu je presvitli cesar za večletno izvrstno službovanje v zaslugo vojaški zaslužni križec. Služboval je dolgo vrsto let v Ljubljani (pri domačem pešpolku Kuhn št. 17 kamor je bil dovršivši 7. gimn. razred v vojaške potrjen) v Istriji in Dalmaciji, zadnjih pet let v Galiciji v Stryju in Rzeszówu. Rojen kmečki sin dosegel je visoko vojaško dostojanstvo in se vedno zavedal ljubljenskega materinega jezika, pogosto obiskoval svojo v rojstni hiši prebivajočo rodovino. Prebiva sedaj v Schärdingu na Gornje Avstrijskem, rojstnem kraju svoje gospe soproge. Čast mu!

(Javna zahvala.) Vinogradniki pri kletarskem tečaju dne 18. do 20. decembra 1906 v Novem mestu javno izrekamo iskreno zahvalo gospodu c. kr. vin. nadzorniku Bohuslavu Skalicky-ju za njegove nauke, ter priznavamo, da se z umnim kletarstvom naše vino mnogo mnogo izboljša. Vsem še neudeženim vinogradnikom „kletarski tečaj“ prav toplo priporočamo. Udeleženi pa kličemo: „Natanko držati se naukov, da dejansko pokažemo, kar smo se naučili.“ Pozdrav vsem! Matija Cesar, Stepan, Valenčič, Ogulin, Miklavčič i. dr.

(Zapušča Novo mesto) g. Josip Matkovič, lekarnar „pri Angelju“ ter se preseli v Karlovec.

(Rokodelski učenci) novomeške obrtne nadaljevalne šole so uprav zanemarjeni glede verskega pouka. Šolo obiskati je dolžnih 86, a pride jih k verouku ob nedeljah popoludne po 6—10! Veroučitelj pride vsako nedeljo, ako ni zadržan po drugih cerkvenih opravilih, kar po možnosti vselej prej pove, a učencev nikdar ni več, dostikrat še manj. Svoj čas je tukajšnja obrtna zadruga strogo nadzirala obisk verouka, in učenci so hodili precej redno še. Zadnje čase sem pa se čutilo proste, in ker je le malo mojstrov, ki bi jim bila pri srcu tudi verska izobrazba svojih vajencev, zato tako slab obisk, da je zares škandal to! Pač pa ni z lepa najti tako surovih mladičev, kakor so učenci nadaljevalne šole. Ha, to bodo lepi obrtniki, vrli možje in dobri državljani, ki rastejo brez verske odgoje v skrajni surovosti! Obrtniki, čast vašega stanu zahteva in vestna dolžnost zahteva, da skrbite za mladi naraščaj v tem oziru bolj natančno, sicer mladi rod kmalu vzraste čez glavo, vaše rokodelstvo pa ne bo več imelo zlatega dna. Ne delajte se vernih katoličanov, če puščate svoje učence brez verske vzgoje. Le hinavščine ne! — Tudi glede trgovskih učencev in njih verske vzgoje ne bomo molčali, ako se stvari kmalu ne obrnejo na boljše.

(Smrt pod mlinskim kolesom) je našel 18. m. m. v t. zv. „Oblakovem malnu“ 38 letni mlinar Karol Fink v svojem mlinu na potoku težka voda. Zapustil je vdovo s tremi nespreskrbljenimi otročiči.

(Delavsko izobraževalno društvo) so ustanovili v Metliki.

(Velikansk sneg) je zapadel v dneh od sv. Štefana sem, ponekodi ga je do metra, a natančno meriti ga ni mogoče radi burje. Od l. 1895. ga tukaj še ni bilo tako velikega. Marsikje ga morajo metati raz strehe, drevje se lomi in bi se še bolj, ko bi bil sneg južen. Usmilite se ubogih ptičkov, ki ne morejo do živeža!

(Sejmi v Kandiji.) C. kr. deželna vlada je z odlokom z dne 17. novembra t. l. št. 21.084 glede živinskih semnje v Kandiji določila, da se začasno obdržavajo semnji v Kandiji v polnem obsegu, to je s prodajo tesarskega lesa, uprežne in klalne živine izvzemši kuretine in s prodajo prešičev starih pod enim letom, samo vsak četrtek po 15. vsacega meseca, oziroma na ta dan, ako je četrtek, med tem ko se ostale četrte v mesecu omeji semenj samo na prodajo prešičev, starih pod enim letom. Glede dogona živine na semnje je določeno: Dogon živine se začne in sicer: prešičev v dōbi od 1. aprila do 15. maja in od 15. avgusta do 1. oktobra ob 5. uri zjutraj, v dōbi od 15. maja do 15. avgusta ob 4. uri zjutraj in od 1. oktobra do 1. aprila ob 6. uri zjutraj in se konča ob 8. dopoldne; dogon konjev in goveje živine pa se začne ob 9. uri dopoldne in se konča ob 12. uri opoldne. Dogon se sme vselej vršiti le pri dnevni svetlobi. Semnji v Kandiji se začno z dnem 17. januarja 1907. — Prestopki teh določil bodo kaznovani.

(Godba.) Na vedno vsestransko povpraševanje, zakaj se ne preskrbi naši meščanske garde godbi kapelnika, odgovarja ravnateljstvo godbe tako: Služba kapelnika je razpisana do 15. januarja. Po preteku tega časa se bo izbral iz več že oglašanih presilcev takoj kapelnik, ki bi nastopil službo lahko že do 20. januarja. — Ako se nam posreči pridobiti moža, ki bi zadostoval našim razmeram, se bo godba še lahko udeleževala predpustnih veselic. Slavno občinstvo, posebno pa p. t. podporni člani naj blagovolijo vzeti to na znanje s pristavkom, da se bo godbeno nadzorstvo potrudilo ustreči vsem mogočim zahtevam.

(Novice z Bučenskega hriba.) Zadnjič poročali smo, da bode začela v kratkem poslovati „Hranilnica in posojilnica“. Sedaj z veseljem javimo, da že deluje. Ljudstvo pridno vlaga ter izposojuje denar. Dal Bog obilega blagoslova pri tako važnem koraku. — V nedeljo 16. m. m. smo imeli v šolskih prostorih otvoritev društva „Nade“ ob mnogobrojnem številu 150—200 oseb odraščenege ljudstva. Po otvoritvi društva bilo je petje šolskih deklic. Med petjem sledile so razne deklamacije dečkov ter deklic, kateri so jako krasno izvršili svoje naloge. Ljudstvo je bilo jako izradoščeno ter je kazalo pohvalo z živahnim ploskanjem. Dal Bog še kaj tacihih veseljih uric. Vsa čast našemu vrlemu g. nadučitelju ter g. učiteljici, katera sta z vso vnemo nam pripravila otroke do tako olikanih nastopov — pred velikim zbranim ljudstvom. Pred kratkim so pokopali tukaj neko mater. Žalostno je to, da se sinu ni zdelo vredno, spremiti jo do groba, kjer vendar neha vsako sovraštvo! Ljudje si na tihem šepečejo: Sram ga bodi! — Neka žaba se repenči in spodtiče nad vsem, kar se v fari dobrega snuje. Grozi celo s „Slov. Narodom“. Bučklanjari, ognjite se je vendar, da se ne onesnažite! — Prav na tihem, da se v Gor. R. ne zve, povemo, da imamo v fari nekaj hujskačev, ki ljudstvo ščuvaja in hujskajo na tožbe ter s tem povzročijo ljudstvu nepotrebne stroške! Ljudje, pokazite takim — vrata! — Še eno prošnjo imamo nanašajočo se do gosp. dež. poslanca g. Dularja, naj v prvih dež. zasedanjih spravi v tir našo toliko zaželjeno novo cesto. Po celi Dolenjski so že preloženi skoro vsi klanci, samo naši čakajo še rešitelja. Cesta je izmerjena že leta 1899. po inženirju gosp. Semrekarju iz Sevnice in od takrat spi spanje pravičnega. Vzdrnite se merodajni faktorji ter podrezajte naše potrebne reči!

(Poziv na usmiljena srca) razpošilja zavod sv. Nikolaja v Trstu, zavetišče za brezposelne služkinje. To zavetišče deluje s prav izvrstnim uspehom za naše služkinje, ki so pred nastopom službe ali pa kadar so brez nje, v Trstu v največji nevarnosti. Kajti Trst je ne samo veliko svetovno mesto, ampak tudi obmorsko mesto in svetovno pristanišče, kamor se steka najpodležiji živeli vseh vetrov. Marsikatero neizkušeno slovensko dekle, ki se poda v Trst tako lahko-miselno, bi bilo prišlo ob poštenje in srečo, da je ni vsprejel zavod sv. Nikolaja že na kolodvoru in jo potem preživel, dokler ni našla primerne službe. Ta zavod pa je imel koncem meseca septembra nad 400 K primanjklaja! Zato se obrača do usmiljenih src za podporo, katere je ne samo res potreben, ampak tudi vseskozi vreden. Naslov: Zavod sv. Nikolaja, Trst.

(„Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“) se je osnoval ter si postavil nalogo, poskrbeti, da se pesniku Simonu Gregorčiču v rojstno hišo na Vrsnem vzida spominska plošča in na gomili tam „v planinskem raju“ pri Sv. Lovrencu postavi dostojen nagrobnik. Če le mogoče — in to bi bilo v smislu velikega pokojnika — pa naj bi se Gregorčiču postavil še živ spomenik, n. pr. šola, ali kaka ustanova ali Gregorčičev dom. O tem naj bi dogovorno določil celokupni slovenski narod pôtom osrednjega odbora in lokalnih podoborov. Odbor se obrača do vseh rodoljubov brez razlike stanu in mišljenja, z iskreno prošnjo za požrtvovalno sodelovanje Gregorčičevemu spomeniku v prid. Prirejajo naj se zlasti v ta namen Gregorčičeve slavnosti in veselice in seznanjajo na njih množice z velikim pesnikom. Doneske, ki se v časopisih objavijo, sprejema prof. Jos. Ivančič, Gorica, Koroški trg št. 8.

Iz strokovnega lista „Slov. Pravnik“ posnemamo: Civilno-pravni red in sodni pravilnik z dne 1. avgusta 1895 z uvodnima zakonoma, z drugimi zakoni, ukazi in razpisi civilnopravnega obsega ter odločbami najvišjega sodišča, z dodatki določil o sodiščih javnega prava in o kon-

zularnih sodiščih, o odvetniški tarifi in o sodnih pristojbinah. Uredil dr. Eduard Volčič, c. kr. deželni sodni svetnik. I. natis. V Ljubljani 1906. Izdalo društvo „Pravnik“. Založil dr. Eduard Volčič. Tisk J. Blasnik nasl. — Cena nezvezanemu zvezku 7 K, v platno vezanemu pa 8 K. To delo je pravkar prišlo na svetlo kakor IV. zv. zbirke avstrijskih zakonov v slovenem jeziku, ki jo izdaja društvo „Pravnik“. V primeroma kratkem času je s tem dovršil g. sodni svetnik dr. Volčič nalogo, ki jo je bil pred dvema leti po želji „Pravnikovega“ odbora prevzel. Da je imel z ureditvijo tozadevne stvarine premnogo truda in raznih skrbi, to kaže sedaj izšla knjiga, ki je narasla na impozantno število 909 + XII strani. Skoraj bi trdili, da bi bilo za naročnike priročneje in za založnika ugodnejše, če bi se bila iz tega volumena napravila dva zvezka tako, da bi eden obsegal le civilnopravni red (okolo 600 strani s kazalom), drugi pa sodni pravilnik in ostalo vsebino (tudi kakih 400 strani). Gospod urednik in založnik piše v predgovoru, „da je vse obdržal v enem zvezku, da ne poskoči cena knjigi nad naše „sedanje razmere in da se ne razkroji enovrstna tvarina“. Ko že govorimo o cenah, naj koj omenimo, da cena 7 K, ki jo je gospod založnik nastavljal za ta zvezek, je v resnici nizka; saj Manz račun za zvezek enakega obsega in pr. obč. drž. zakonika le 1 K manj, čeprav se ga natisne tolikokrat in tolikokrat več izvodov. Upamo torej tem bolj da bo ta zvezek zbirke hitro pokupljen in g. založnik vsaj obvarovan gotove izgube. Vsebina in uredba zvezka ustreza popolnoma zahtevam, ki veljajo dandanes za enake priročne zbirke zakonov. V njem so zbrani, kakor kaže naslov, vsi zakoni in naredbe, ki urejajo sedaj veljavno pravno pravo. Med zakonovno besedilo so pri posameznih paragrafi uvrščeni podrobnejši ali dodatni predpisi, nadalje komentarste opozoritve na druga določila, ki olajšujejo orientacijo. S takimi dodatki v drobnem tisku je pri 8-u 1 sodnega pravilnika napolnjenih celih 55 strani! Judikatura vrhovnih sodišč, posneta do najnovejšega časa skoraj iz vseh publikacij, priobčena je k posameznim paragrafom „pod črto“. Sestava in razredba vsega tega obilnega gradiva je jako pregledna in dela čast v tehničnem pogledu tudi tiskarni. Skratka: kar se tiče metode, ta IV. zvezek „Pravnikove“ zbirke ne zaostaja za III. in tudi ne za najmodernejšo nemško zbirko — Manzovo. Isto velja tudi glede popolnosti semkaj spadajoče stvarine. Priznati je g. uredniku dr. Volčiču, da je z mnogim trudom dovršil velezaslužno delo. Upamo, da bodo to upoštevali z obilnim naročanjem zlasti slovenski pravniiki, pa tudi hrvatski, na katere se je g. urednik pri sestavi knjige prav umno oziral. Knjigo prodaja tudi J. Krajca nasl. v Rudolfovem vezano po 8 K, s poštnino 55 h več.

(Leposlovna knjižnica.) Izšel je II. zvezek, kateri obsega zanimivi povesti „Stepni kralj Lear“, ruski spisal Turgenjev in „Hiša ob Volgi“, ruski spisal S. Stepnjak. Brošir. velja zvezek 1 K 20 vin., lično vezan 2 K 20 vin., po pošti 8 vin. več. — Prav toplo priporočamo leposlovno knjižnico, ki nudi tudi omikanejšim krogom najboljšega in najbolj izbranega berila iz vseh svetovnih slovstev. Tudi je cena prav nizka, osobito če pogledamo zunanjo opremo te knjižnice. — Pri tej priliki opozarjamo tudi na „Ljudsko knjižnico“, kateri posamezni sešitek velja 22 vin. s poštnino vred ter prinaša jako zanimive povesti. — Dobrega berila torej dovolj na razpolago tudi v slovenskem jeziku, zato proč s slabim berilom!

(Dom in Svet.) Uredništvo in lastništvo „Dom in Sveta“ vabi vse prijatelje lepe književnosti, da se naroča na ta najlepši in najtehtnejši ilustrovani slovenski rodbinski list. Zadnji letnik je bil v vsakem oziru izboren in je pridobil listu mnogo novih naročnikov in prijateljev. „Dom in Svet“ z vsako številko vedno bolj korenito izpodbija oni nespametni predsodek, da v katoliškem duhu pisan list ne more biti modern. Mnogo novih lepih in zanimivih leposlovnih in vednostnih sestavkov se nam obeta za prihodnje leto, kakor tudi večja, elegantna oblika in najfinejši papir. Tako bo list vredno poslalil svojo 20 letnico. Priporočamo ga kar najtopleje. Cena za celo leto 9 K, za dijake 7 K.

(Koledar za kmetovalca 1907,) ki ga je uredil drž. mlek. nadzornik Legvart, je ravnokar izšel. Koledar so spisali najboljši slovenski strokovnjaki iz vseh strok kmetijstva v kratkih in umljivih člankih, kmetovalcu vedno potrebnih. Vsebina koledarja je: Kratek opis umne živinoreje, različne razpredelnice o krmi, krmljenje goveje živine in prašičev, prašičereja, mlekarstvo, preiskovanje mleka, bolezni mleka, mlekarstvo in sirarsko združništvo. Obdelovanje travnikov, naprava umetnih travnikov, osuševanje travnikov. Umetna in naravna gnojila, gnojenje rastlinam; sadjereja, naprava sadovnjakov, oskrbljevanje sadnega drevja; vinoreja, kletarstvo, bolezni vina, priprava dobrega vina. Najnevarnejše bolezni živine. Kmetijski zakoni, razdelitev gozdov in pašnikov, vodopravni zakon, lovski zakon, živinorejski zakon. Združništvo, posojilnice, konsumna društva, različne kmetijske zadruge. Hmeljarstvo, različne razpredelnice za setev in žetev, preračunjanje funtov v kile, oralov v hektarje. Tabele za knjigovodstvo itd. Koledar je izberno sestavljen in se vsakemu nujno priporoča. Cena koledarja je K 1'60, s pošto K 1'80. Dobiva se v knjigarni J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

(Na ples.) Ravno kar je izšla knjižica „Na ples“ v drugem natisu. Prvi natis je bil v par tednih popolnoma razprodan. To priča, da je knjižica moderne veljave. Na stotine naročil je prišlo iz vseh strani slovenskih pokrajin za drugi natis, še predno je bil obelodanjen. Sedaj upamo, da vstrežemo vsem naročnikom. Cena knjižice je tako nizka (30 stotink), da se komaj pokrijejo stroški, to pa radi tega, da je pomagano tudi revnejšim slojem. Knjižica je pisana za prijatelje in sovražnike plesa, za izobražence in priproste, za stare in mlade in za obojni spol. Slovensko časopisje je splošno prvi natis prav laskavo ocenilo. Priporoča se večjih naročb. Naroča se po dopisnici (ker se bodo prilagali poštni čeki) edino pri upravi in uredništvu „Družinskega Prijatelja“ v Trstu (Via S. Francesco d' Asissi 15. 1. n.).

(Blagovestnik) spet hodi po Dolenjskem in širi pod medeno sladko obliko jako pogubne verske nauke. V peč žnjim, za drugo ni!

(Današnji list) obsega dvanajst strani.

Gospodarske stvari.

— (Ali je turščico za pisanje prašičev kuhati ali ne?) V novejšem času se priporoča pokladanje surove in cele turščice, ker imajo prašiči dosti močne zobe, da jo hrustajo in ker se taka turščica tudi bolj oslini, kar je važno za boljšo prebavo. Res je, da imajo prašiči močne zobe in prav pripravne za hrustanje in dobro zvečenje turšičnega zrnja, ali nekaj družega je, zaradi česar ne moremo brezpogojno priporočati surove turščice. In to je, ker so naši prašiči razvajeni od prve mladosti na kuho. Prašič, ki je vaje na kuho, ima preslab želodec za surovo zrnje in zato se tako zrnje tudi nepopolno prebavi in slabše izkoristi kakor n. pr. kuhano zrnje. Če je pa prašič od mladega vaje na zobjanje surovega zrnja, potem se najbolj opita s pokladanjem surove turščice. Na kuho vajenim prašičem naj se turščica saj namaka, da se bolj zmehča, če je nočemo kuhati. Turščica se lahko poklada tudi v zdrobljenem in debelo zmletem stanju. To je gotovo, da je taka turščica bolj prebavna kakor cela, posebno pri prašičih, ki hlastno žro in celega zrnja premalo zmeljejo. Večkrat se priporoča, način pripravljanja premeniti, da ostanejo prašiči bolj ješči in da rajši žro.

— (Zimsko delo na gnojnišču.) Tudi po zimi ne smemo zanemarjati gnoja, ampak nasprotno. Po zimi je največ časa, da z gnojem skrbno ravnamo. Ne puščajmo ga tedaj razkopanega, da ga burja preprihava in mraz kvari, ampak tlačimo ga, da se bolje godi. Izkidan gnoj naj se vsak pot razravna in potem dobro potlači. Le tak gnoj ima zadostno toploto, ki je potrebna, da se gnoj lažje razkaja in s tem bolje godi.

— (Korita za mlada praseta) naj so dosti prostorna, namreč dosti dolga, da imajo praseta prostor pri koritu. Sicer se lahko zgodi, da dobe močnejša praseta veliko več klaje kakor slabotna, kajti praseta se rada odrivajo in pri tem tpe zmeraj slabotnejša praseta. In kaj je nasledek? Slabotnejša praseta zastajajo v rasti in se veliko slabše razvijajo, kar se pozna celo življenje. Če je korito za mlada praseta prekratko, naj se postavita dva korita v svinjak. Na noben način pa ne smemo trpeti, da bi slabotnejša praseta trpela pomanjkanje zaradi tega, ker jih odrivajo močnejša praseta. Korita za mlada praseta naj so sicer nizka in plitva, da praseta lahko žro in da jim ni treba stopati v korito. Globoka korita so pri prašičih sploh slaba.

— (Hitra molža je več vredna kakor počasna.) Glede molže je pri nas še marsikaj slabega in če so naše krave v obče manj molzne, pripisati je to večkrat tudi pomanjkljivi molži. Molža je važno delo, ki močno vpliva na kravjo mlečnost. Z dobro molžo se krave zboljšujejo v mlečnosti, s slabo in površno se pa kvarijo in češče se je že pripetilo, da se je najboljša molznica spridila, ker je prišla v roke slabi dekli. Za dobro molžo je treba, da se tudi hitro molze, ker se s hitro molžo vime veliko bolj obdeluje in k izločevanju mleka draži kakor s počasno in nemarno molžo.

— (Kakšne kokoši neso najbolj po zimi?) Za zimsko nesenje so še najbolj pripravne domače kokoši, ker so

najbolj utrjene, kajti za tako nesenje je treba utrjenih živalij. Dobre zimske jajčarice so pred vsem kokoši iz zgodnjih gnezd, živali, ki so se izvalile mesca marca in aprila. Seveda je treba za zimsko nesenje tudi drugih pogojev, namreč močnega krmljenja in zadosti gorkih prostorov. Žival, ki prezeba in slabo živi, ne more dajati jajc. Pomniti je, da so jajca zelo bogata redilnih snovi in da je treba za nesenje tečne in zadostne piče. Če krava pri gobcu molze, nese kokoš pri kljunu. Uvažujmo to!

— (Kokošim treba pijače!) Na to se pri nas vse prerado pozabi. Navadno se misli, da je za kokoš vsaka gnojica dobra. To pa ni res! Po slabi pijači se lahko zanesejo bolehnosti in bolezni. Večkrat se pa sploh zgodi, da ne dobi kokoš nobene pijače, ker se nihče za to ne zmeni. Kokoš potrebuje čiste in zdrave pijače, ki naj se vsak dan premeni.

Naznanila mestnega magistrata.

Naslednje gospe, gospodične in gospodje so se za leto 1907 odvezali za novoletna in godovna voščila v korist mestnim revežem:

Kalčič Avgusta 1 K, Mehora Beti 1 K, Oblak Kati 1 K, Seidl M. 1 K, Valka Antonija 2 K, dr. Achazhizh Viktor 5 K, Agnitsch Andrej 1 K, Auman Franc 1 K, Bergant Simon 1 K, Bergman Josip 1 K, Božič Franc 1 K, Bučar Julij 1 K, Čebelič Josip 1 K, dr. Defranceschi Peter 1 K, dr. Detela Franc 1 K, Dirnplatz Josip 2 K, Dolinšek Blaž 1 K, dr. Elbert Seb. 2 K, Gandini Vajkart 2 K, Germ Karol 1 K, Golia Ludovik 2 K, Hočvar Josip 2 K, Jacaz Anton 1 K, Janša Josip 1 K, Jeraj Franc 1 K, dr. Kalan Franc 1 K, dr. Kavčič Jakob 10 K, Koklič Ivan 1 K, Kopač Leopold 1 K, Kos Josip 1 K, Kozina Jurij 1 K, Krajec J. nasl. 1 K, Majcen Martin 1 K, dr. Marinko Josip 1 K, Mogolič Josip 1 K, Možina Franc 1 K, Moranc Josip 2 K, Mikolič Jakob 1 K, Mramor Miha 1 K, Murgelj Rihard 1 K, Mušič Alojz 1 K, Ogrinc Šrefan 1 K, Pettauer L. 1 K, Pieck Jurij 1 K, pl. Pöll Anton 1 K, Povše Franc 2 K, dr. Poznik Albin 2 K, Rizzoli Emil 1 K, pl. Sladovič Simon 5 K, Seidl Franc 1 K, Skaliczy Bohuslav 2 K, Škerlj Ivan 2 K, Stefanovič D. 1 K, Virant Janez 2 K, dr. Volčič Edvard 1 K, Watzl Franc Sal. 2 K, Žgur Avgust 1 K, Žlogar Anton 2 K, Bihlmeier Karol 1 K, Bloudek Leo 1 K, Dembscher Franc 1 K, Dovjak Janez 1 K, Gilly Ferdinand 1 K, Jeglič Franc 1 K, Mole Miha 1 K, dr. Pilshofer Anton 2 K, Rechbach Viljem, baron 2 K, Skale Omar 1 K, Sprotz Anton 1 K, dr. Vavpotič Janez 1 K, Vidic Teodor 1 K, dr. Žužek Leopold 1 K.

Izjava.

Ker se je pomotoma vsililo nekaj žaljivih besed v pismu na g. Ant. Žnidaršič-a, ne hoteč nikomur nič slabega, tudi omenjenemu ne, dotične žaljivke prekličem.

(12)

Bela cerkev, 1. decembra 1906.

Janez Hrovat.

Srečno in veselo novo leto!

Ob jednom izrekam tem potem vsem svojim častitim odjemalcem pristrčno zahvalo za dosedaj mi izkazano naklonjenost ter se tudi za nadalje vljudno priporočujem v velecenjena naročila.

(22)

Splošnovanjem

Franc Kenda,

trgovina z mešanim blagom in steklom ter stavbeno steklarstvo.

(20-24-1)

Prodajalne
se spoznajo
na
tej podobi,

v katerih se
dobivajo edino pravi
SINGER-jevi
šivalni stroji

Singer Co. del. družba šivalnih strojev
v Novem mestu, Glavni trg št. 88.

Svarilo.

Naznanjam, da nisem nikakoršen plačnik po svoji ženi Ani Zagorc storjenih dolgov, bodisi posojil v gotovini ali na upanju v blagu. (18)

Rudolfovo, 8. dec. 1906.

Franc Zagorc iz Lešence št. 11.,
Št. Peter pri Novem mestu.

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno poudarjati ime »Kathreiner?«

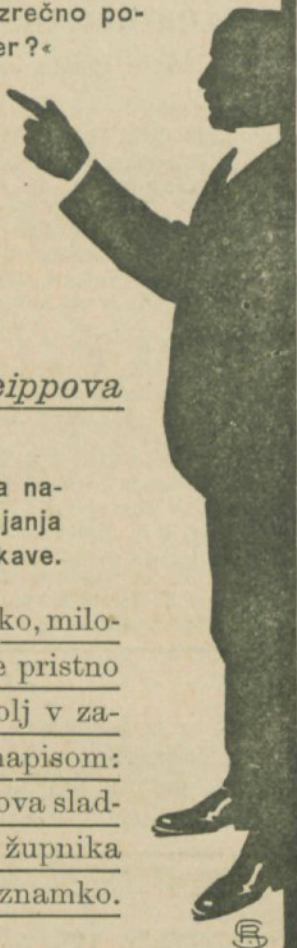
Ker se Vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vseh vrlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le

Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava

ima spričo posebnega načina svojega proizvodjanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom: »Kathreinerjeva Kneippova sladna kava« in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Loterijske številke.

GRADEC,	15. decembra	9	76	32	11	20
TRST,	22. decembra	26	38	34	65	66
GRADEC,	29. decembra	76	19	64	28	12

Srečno in veselo novo leto

voščim vsem svojim častitim naročnikom !!!

Franjo Picelj,

čevljar v Rudolfovem.

(19)

Izšel je težko pričakovani

KOLEDAR

za kmetovalca 1907.

Uredil dež. nadzornik J. Legvart.

II. zelo popolnejši letnik z vsebino:

Kratek opis umne živinoreje; zlata pravila živinoreji, krmljenje goveje živine in prašičev. — Prašičjereja, mlekarstvo, preiskovanje mleka, bolezni mleka. Obdelovanje travnikov, naprava in osuševanje travnikov, umetna in naravna gnojila. Sadjereja, naprava sadovnjaka. — Vinoreja, priprava dobrega vina. Kmet. zakoni. Hmeljarstvo. Prerač. v kile, orale in hektarje. Koledar, sejmi in še mnogo drugega. (18-2-1)

Vezan je letos v posebno močno platno. Cena s pošto K 1-80., in se naroča pri Iv. Bonaču v Ljubljani.

Vsled prihranitve dragega povzjetja se naj znesek naprej doloži.

V hiši št. 34 v Bršljinu pri Rudolfovem je (14)

kovaška ali ključavničarska

delavnica

z zraven spadajočim stanovanjem takoj v najem dati.

Prav lepa telica

poldrugo leto stara, mešane, to je švicarske muropoljske krvi, je na prodaj v hlevu kmetijske šole na Grmu. (15-0-1)

(11)

P. N.

Z predstoječim si usojam uljudno naznanjati, da sem svojo trgovino z mešanim blagom v Rudolfovem z današnjim dnevom prodal gospici

MARIJI PEGAN,

ter se bodo dosedanje terjatve po meni ali pa že po moji naslednici izvrševale. — Zahvaljujoč se za meni tako obilno izkazano zaupanje in naklonjenost, prosim, naj se isto tudi moji naslednici prenesti blagovoli, ter se priporočujem

z vsem spoštovanjem

Rudolfovo, 1. januarja 1907.

Franc Pleterski.

P. N.

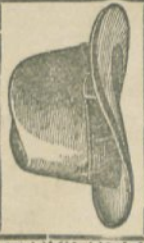
Z ozirom na tu zraven objavljeno okrožnico gospoda FRANC PLETERSKI, RUDOLFOVO, dovoljujem si naznanjati, da sem z današnjim dnevom kupnim potom v svojo last prevzela od omenjenega imajočo trgovino z mešanim blagom, kakor tudi terjatve, ter bodem isto pod naslovom

F. PLETERSKI nasl. M. PEGAN

kot dosedaj nepremenjeno naprej vodila, z prošnjo, naj bi se blagohotno tudi meni tako obilno zaupanje in naklonjenost izkazalo. Z ozirom na moje dosedanje dolgoletne izkušnje v vseh strokah trgovine, potrudila se bodem v vsakem oziru svoje odjemalce z najboljšim blagom in solidnimi cenami postreči. K sklepu še prosim, da se moj podpis blagohotno naznanje vzame ter se uljudno priporočam z vsem spoštovanjem

Rudolfovo, 1. januarja 1907.

Marija Pegan.

Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana - - - Stari trg števil. 10

Velika zaloga
Solidno blago
Zmerne cene

Priloga svojo
trgovino
s klobuki
in čevlji

Poskusite
in priporočite
izdelke
Vydropre tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnih zastoj.

Hiša št. 39 v Dragatušu
pri Črnomlju in sicer
čisto na novo sezidana, obstoječa iz
5 sob, kuhinje, kleti itd., pripravna
za vsake obrt, se proda, ali v najem
da. Cena po dogovoru. Oglasi se
naj kupec ali najemnik pri Jure
Horvat-u na Tančji gori št. 22.
(245-3-2)

Hrvatska poljedelska banka u Zagrebu
razprodaje
SVOJE POSESTVO JUROVO
blizu slovenske meje (pol ure od Metlike) na cesti med
Metliko in Karlovcem.

Tukaj ima priliko vsak po primerni ceni in ugodnem
odplačilu si nakupiti zemljišče in to razmerno travnike, njive,
in gozda. Na tem posestvu je (10-3-1)

mala grajščina,

obstoječa iz 16 sob, 4 druge male shrambe, zatem kuhinja,
klet, ledenica, drvarnica itd. Okoli grajščine je lepi park z
vrtom in do 100 oralov zemljišča, namreč travnikov, njiv in
mešanega gozda. Kdor bi želel kupiti grajščino, določi si
lahko sam, koliko oralov zemljišča bi z isto kupil.

Pismene ponudbe je poslati na Hrvatsku poljedelsku
banku u Zagreb, katera daje natančno tozadevna pojasnila.

OPROŠTAJ.

Buduć mi poradi bolesti mojega gospodina ma-
gistra nije bilo moguće na polazku odavle osobno se
oprostiti od mojih ovdjašnjih znanaca, to želim svima ovim
putem sretan ostanak; zahvaljujem se svima na povjerenju,
koje su mi za vrijeme mojega provizorata ovdje ukazali i
svemoguću Bog neka plati svima, koji su mene bud u
čemu podupirali; a onim koji mi žele dobro ili zlo,
želim najsrdačnije isto, ali u mjeri — dvostruko.

Rudolfovo, 1. siječnja 1907.

(24)

Josip Matković

bivši provizor ljekarne pri angjelu
sada ljekarnik u Karlovcu.

POSOJILNICA

(stara)

(17-2-1)

v ČRNOMLJI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo, znižala je
obresti za osobni kredit

= od 6% na 5 1/2%; =

tedaj bode leta 1907 posojevala na zadolžnice s poroki
in na menice po 5 1/2%. — Na vknjižbo s pupilarno
varnostjo posojevala bode po 5%, sicer pa po 5 1/2%.

Posojila izvršujejo se isti dan, ko se prosilec
oglasi, ako ni nobenega zadržka. Dotični naj pri-
nese seboj posestni list in zavarovalno knjižico.

Priporočila se tistim, ki imajo dolgove na visoke
obresti ali na več strani, da se oglašijo pri po-
sojilnici, ki izplača vse dolgove, kar je za dotič-
nega velike važnosti, ker tukaj ni zavezan plače-
vati šeste procenke v glavnico, ampak lahko pla-
čuje samo obresti, v glavnico pa kolikor mu je
mogoče in kadar hoče. Na ta način lahko glavnico
izplača šele v 30 ali 50 letih.

Izvršuje se vse, kolikor mogoče brez vseh
stroškov, razun kolekov.

Hranilne vloge obrestovale se bodo leta 1907 kakor
dozdaj po 4 1/2%. To znaša v letu pri 100 K 46 h
več, kakor če se nalaga po 4%, akopram se pol-
letno obrestuje. Koncem vsakega leta pripišejo se
obresti k glavnici, brez da bi morala priti stranka
s knjižico. Rentni davek plačuje posojilnica sama,
brez da bi vlagatelju pri obrestih kaj odtrgala.

O varnosti te posojilnice ni potrebno razlagati,
ker je splošno znano, da že 22 let vrlo deluje in
ima vedno dovolj denarja; tudi ima vsako leto več
zadružnikov in postaja vsako leto bolj močna.

Načelstvo:

Anton Jeršinovič, l. r.,
ravnatelj.

Martin Malnerič, l. r., Avgust Kunc, l. r., Karl Müller, l. r.,
odbornik. odbornik. odbornik.

Veselo novo leto 1907

želim prečastiti duhovščini, p. n. gg. veleposestnikom, županom in vsem kmetovalcem. — Ob enem se uljudno priporočam v izgotavljanje tesarskega in kleparskega dela pri zvonikih umetno in točno, kakor tudi pri kmetiških poslopih. Za izvršeno delo jamčim. Z odličnim spoštovanjem (23)

Josip Zupanc,

tesarski in kleparski mojster v Toplicah št. 6 (Dolenjsko).

ŽENSKÉ LASE.

zmešane in rezane kupujem in plačam po najvišji ceni. Izdelujem vsa vlasuljarska dela. V zalogi imam fina toaletna mila od 20 v naprej, prave francoske parfume, četke za zobe, Odol, Kalodont itd. Odlikovana tekočina Bayrum proti izpadanju las in očiščuje prhut.

Spoštovanjem se priporočam **Ivan Svetec,**
(7-20-1) brivec in vlasuljar, Rudolfovo, Glavni trg. (Nasproti mestne hiše.)

Išče se učenka

za manufakturno trgovino, ter mora biti slovenskega in nemškega jezika zmožna.

Učenka naj bode od 14 do 16 let stara. 238-0-3

Kje pove upravništvo tega lista.

Lepa prodajalna

***** z jedno sobo *****

je na glavnem trgu, v BERGMANN-ovi hiši
tako za oddati.

(208-0-5)

(6-6-1)
Ne čitati

samo, ampak tudi skusiti se mora

Steckenpferd lilijno mlečnato milo

Bergmann & Co., Draždane in Dečín ob Labi

prej Bergmannovo lilijno mleč. milo (znamka 2 hribovca) za doseg nežne polti in odstranitev peg.
Prodaja komad à 80 vin. v Novem mestu: lek. Sladovič, trgovini Oblak in Kastelic, brivec Svetec.

Hamburg Amerika Linie

Vožnja traja dni 6 dni
izvrstna prilika za potovanje je in ostane
z najnovejšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki
"Amerika" 24.000 ton
"Kaiserin Augusta-Victoria" 25.000 ton
Pojasnila daje zastopnik: **Fr. Seunig,**
Ljubljana Kolodvorske-ulice štev. 28
Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Vizitnice in tisk na kuzerte in pismen papir
izvršuje tiskarna J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

LEPO POSESTVO

nahajajoče se v vasi Svrževo, fara Št. Janž, obstoječe iz zidane hiše, hleva, štirih hramov, njiv, travnikov, treh delov gozda 8—9 johov in dveh vinogradov je na prodaj. — Celo posestvo je v prav dobrem stanu. — Natančnejše podatke daje Janez BREKAN, posestnik v Šmarjeti h. št. 18. pri Rudolfovem. (235-3-3)

Naznanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

Jakob Mikolič,

krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 92

priporoča se preč. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno — talarje, površnike itd. —

po najkusesnejšem in najnovejšem kroju. — Izdelujem vsako v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se preč. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljajoč, da bodem vedno skrbel, da izvršim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno

krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zatorej se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilaga.

Tudi slav. p. n. občinstvu naznanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne štofe ter tudi nepremojljiv tirolski ločen za haveloke.

Tudi imam narejene haveloke vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni.

Dijakem razžane cene!

Ljudska knjižnica

po 20 h sešitek, dobi se v knjigarni J. Krajec nasl. v Rudolfovem. Sedaj so izšli 4 sešitki.

Hranilnica in za Kandijo in okolico posojilnica

(reg. zadruga z
neom. zavezo)

sprejema hranilne vloge od vsacega, če je njen ud
ali ne, ter obrestuje po (9-4-1)

4 1/2 % na leto.

Obresti se pripisujejo glavnici koncem vsa-
cega leta brez posebnega naročila.

Rentni davek plačuje posojilnica sama, ne
da bi istega odteževala vlagatelj.

Močni dečki,

ki imajo veselje do kovaške obrti, se sprejmejo pri
Josipu Koretič, kovaču v Kandiji pri Novem mestu. (246-3-3)

Zaradi preselitve je (252-3-2)

hiša na prodaj

v Črnomlju na glavnem trgu na vogalu, pripravna za vsako
obrt in trgovino. Plačilni pogoji ugodni. Natančneje pove
Davorin Frančič, klobučar v Rudolfovem.

Najvišje

ANTON

krojaški

Rudolfovo — Ustanovljeno 1882. — Rudolfovo

odlikovanje!

WEISS

mojster.

Priporoča se za napravo civilnih in vojaških, kakor
tudi duhovskih, veteranskih in gozdarskih uniform. Špe-
cijaliteta v športnih in lovskih kostumih po primerno
nizkih cenah. — — — — — (8-10-1)

Dva pomočnika in učenca

sprejme Josip Judnič, mizarski mojster
v Stranski vasi pri Semiču. (241-3-3)

HIŠA NA PRODAJ

v Rudolfovem na najlepšem prostoru, pripravna
za vsako trgovino. (251-3-2)
Natančneje pojasnila daje upravnistvo Dol. Novic.

Novi živinski sejmi

se pričnejo

vsled dovoljenja vi-
soke c. kr. deželne
vlade z dne 17. nov.
1906 št. 21084

v Kandiji pri Novem mestu na Dolenjskem
dne 17. januarja, leta 1907.

Ti sejmi vršili se bodo za uprežno in klalno živino s prodajo prašičev
vsak četrtek po 15. vsakega mesca

oziroma tudi 15., ako pade na četrtek. V drugih četrtkih v vsakem mescu omeji se pa sejm, oziroma tržen dan,
samo na prodajo prašičev in drobnice. Dogon živine se prične in sicer za prašiče, v dobi od 1. aprila
do 15. maja, in od 15. avgusta do 1. oktobra ob 5. uri zjutraj. V dobi od 15. maja do 15. avgusta ob 4. uri zjutraj, in
od 1. oktobra do 1. aprila pa ob 6. uri zjutraj, ter se konča ob 8. uri dopoldne. (249-3-2)

Dogon konj in goveje živine se pa prične ob 9. uri
zjutraj in se konča ob 12. uri dopoldne.

K prav obilni udeležbi prodajalcev, kakor tudi kupcev,
vabi krajni gospodarski odbor v Kandiji pri Novem mestu.

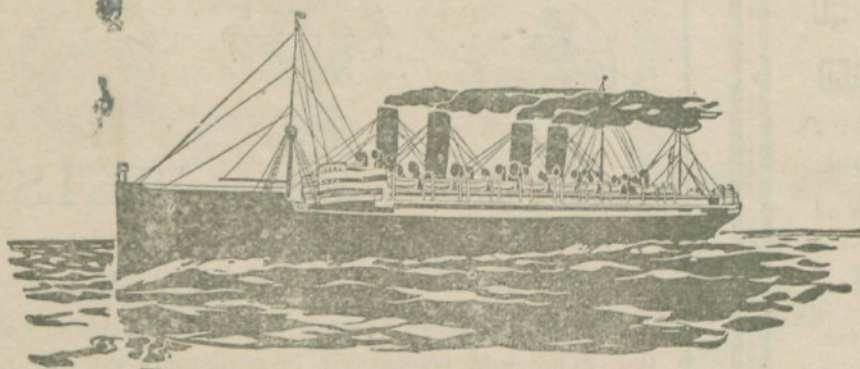
Najcenejša in najhitrejša vožnja v AMERIKO je s parniki
„Severonemškega Lloyd“

iz

BREMENA

v

NEW-YORK

s cesarskimi brzoparniki: Kaiser Wilhelm II.,
Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm d. Grosse.

Prekomorska vožnja traja samo
5—6 dni.

Pozor! Berite!

Natančen zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodne družstva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino-le pri

Edvard Tavčar-ju, v Kolodvorskih ulicah št. 35.

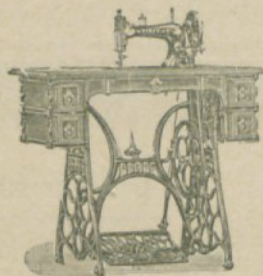
nasproti občeznane gostilne „Pri starem Tišlerju“.

(33-24-22)

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. Vsa, potovanja se tikajoča pojasnila točno in brezplačno.

Postrežba poštena, reelna in solidna. — Potnikom, namenjenim v zapadne države, kakor: Colorado, Mexiko, California, Ariona, Utah, Wyoming, Nevada, Oregon in Waschington, nudi naše društvo posebno ugodno izvanredno ceno čez Galveston, Odhod na tej progi iz Bremena enkrat mesečno. — Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele sveta. kakor: Brazilija, Kuba, Buenos Aires, Colombo, Singapore, v Avstralijo itd. itd.

PFAFF

(3-2-1)

šivalni stroji

so najboljši za družinske potrebe, kakor: šivanje, vezenje in krpanje, nepresegljivi za obrtne namene, ter šivajo naprej in nazaj idoč. (Kugellager!)

Glavni zastopnik:

Franc Tschinkel,

Ljubljana, rotoški trg 9. — — — Kočevje, v gradu.

4 šupe, 1 pod in le-
seno vrtno ograjo

proda — (1-0-1)

Avgusta Kalčič

— v Rudolfovem h. št. 111.

Prodaja smrečinega lesa
v zelo znižanih cenah.

Prodaja se vsak drugi in četrty torek
v mesecu pri tovarni na Gorjancu.

Večja oddaja lesa se preskrbi pri oskrb-
ništvu Ruperčvrh. (4-16-1)

Posebno znižane cene so za: hmelne late in špiravce.

Odpadki lesa na žagi v Kandiji, trdega meter K 3, meh-
kega po K 2, žaganje 100 kg po 40 vin. Dobiva se izključno
le po trgovini gosp. KASTELIC-a v Kandiji.

Dračje iz Ruperčvrha po K 5·20 meter, drva meter po K 6 80.

Dva krepka učenca stara od 14—16 let in

dobro izurjen pomočnik

za gospodarske vozove se takoj sprejmejo pri Antonu
SEDLAR-ju, kolarskemu mojstru v Kandiji. (216-6-6)

(2-0-1)

Tovarna strojev in železolivarna

K. & R. Ježek v Blanskem (Moravska)

se priporoča za dobavo vseh kmetijskih strojev, kakor:

plugov, bran, sejalnih strojev, strojev za žetev in košnjo, vitlev, mlatilnic, žitnih čistilnic in od-
biralnikov (trijerjev), slamoreznic, reporeznic, koruznih robkarjev, drobilnih mlinov, parilnih kotlov,
grozdnih in sadnih mlinov in stiskalnic itd. Posebna izdelava sesalk, vodovodnih naprav, ben-
cinovih motorjev in lokomobil, vrtnih strojev in strojev za kroženje obročev. Popolne opreme
opekarn, šamotnih in tovarn za mavec. Zmerne cene, ugodni plačilni pogoji

Premovana na vseh razstavah z najvišjimi priznanji.

Ceniki (o kmetijskih strojih slovenski) zastonj in poštnine prosto. Dopisuje slovensko.

Zastopstvo za Kranjsko in zaloga strojev v Ljubljani: **J. Komatič**, Dunajska cesta štev. 31.